

5) Sabinianus (De Rossi, *Inscriptiones christianae urbis Romae* II, 1, S. 127. 211; Duchesne S. 315; nicht in C):

‘Hic primum subito non sumpsit laude coronam,
sed gradibus meruit crescere sanctus homo;
atque hominum vicia blando sermone removit
nec iudex culpe, sed medicina fuit’.

6) Bonifatius III. (Duchesne S. 316; Levison S. 362, n. 27):

‘Iusticie custos, rectus paciensque, benignus,
castus in eloquiis et pietate placens’.

7) Bonifatius IV. (Duchesne S. 317 f.; Levison S. 362, n. 28):

‘Gregorii semper monita atque exempla magistri ¹
vita, opere ac dignis moribus iste sequens,
celica summorum Bonifacius ampla bonorum
premia percipiens liber ad astra volat’.

8) Deusdedit (Duchesne S. 320; Levison S. 362, n. 29):

‘Hic vir ab exortu Petri nutritus est ovili,
sed meruit sancti pastor adesse gregis’.

9) Bonifatius V. (Duchesne S. 322; Levison S. 362, n. 30):

‘In commune bonus Bonifacius esse vocatur,
propria lucra putans publica subsidia.
Culmen apostolicum quinque cum mensibus annis
rexit et ad magnum culmen honoris abit’.

10) Johannes V. (Duchesne S. 367; Levison S. 363, n. 33): ‘vir valde strenuus atque sciencia preditus et omnimodo moderatus,

providus humanus firmus verusque sacerdos,
nil temere, at magno pondere cuncta gerens.

Hic obiit ² III° Non. Augusti’.

11) Johannes VII. (Levison S. 363 f., n. 34): ‘Iohanni successit Iohannes ³ LXXXV. papa post Petrum, natione Grecus, sedit annis duobus et mensibus octo. Hic inter multa opera illustria fecit oratorium sancte Dei genitricis Marie opere pulcherrimo intra ecclesiam beati Petri apostoli.

Quo ⁴ sibi constituit tumultum iussitque reponi
presul Iohannes sub pedibus domine.

1) ‘magr’ Cant. 2) Aus Marian a. 685 (S. 544). 3) Eb.
a. 705 (S. 545). 4) Neben den vier Versen steht ‘v(ersus)’.